

Első fokú árvízvédelmi készülség a Tiszán

Védekezés a belvíz ellen

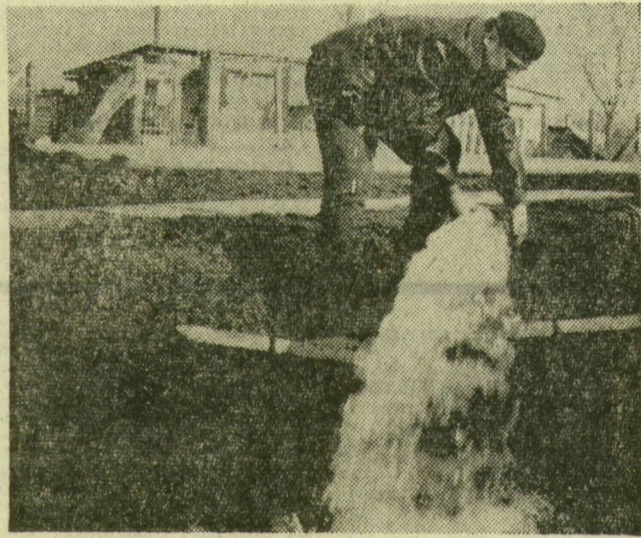
Tegnap délelőtt dr. Simády Béla, az ATIVIZIG igazgatója Tiszaugtól Algyőig elrendelte a Tisza mindkét oldalán az első fokú árvízvédelmi készülséget. A Tisza továbbra is intenzíven árad, az elmúlt 24 óra alatt 30 centimétert emelkedett a víz szintje, s várhatóan ma, pénteken Szegednél is elrendelik az első fokú árvízvédelmi készülséget.

Dr. Vágás István, az ATIVIZIG főosztályvezetője arról tájékoztatót, hogy az előrejelzések szerint a Tiszán levonuló árhullám magassága a hét végén Szegednél eléri, illetve néhány centiméterrel túl is lépi a 7 méteres vízmagasságot.

A belvíz elleni védekezés változatlanul erőteljes Csongrád megyében. Az ATIVIZIG egész területén különben első és másodfokú a belvíz elleni védekezés fokozata, kivéve a torontált területet, Kübekházát és környékét, ahol a védekezés harmadfokú.

Szegeden, a Dél-Alföld legmélyebben fekvő városában, s így a terület vízgyűjtőjében január 28-a óta első fokú a belvízvédelmi készülség. A földrajzi adottságokat az elmúlt években szerzett tapasztalatok alapján intézkedések sorával próbálta ellenőrizni a városi tanács vb építési és közlekedési osztálya irányításával a város-gondnokság.

Algyőn, Tápén az új osztlás területén, Rókuson és Béke-telep mélyebb részein még így is gyors beavatkozásra volt szükség. A házakkal benépesített és a mezőgazdasági területeken a vízművek, a költségvetési üzem és az Alföldi Róna Tsz (Felgyő)

Somogyi Károlyné felvétele

Az algyői szivattyú — a belvízvédelem szolgálatában

dolgozó munkálkodnak, működnek a szivattyúk, tegnapról már Ságvártelepen is. Itt, ha szükséges lesz, vízvezetésre használják majd a zárt rendszerű csatorna már elkészült szakaszát. Rókuson bekötötték a tóba az utcai csatornákat, most az a víztároló, Petőfitelepről a tavalyinál kevesebb kárt jelentettek — munkaidőben a város-gondnokság is ügyeletet tart —, s Tápén is csak néhány családot kellett válogatni készült házaikból kiköltöztetni.

A vízügyiek előrejelzése szerint ugyan az ideai belvíz szintje nem marad alatta a tavalyinál, de kevesebb kárt okozhat. Mindenesetre bevetésre készek a Szegedi Magas- és Mélyépítő Vállalat gépei is. A városi tanács a megelőzésre jelentős össze-

get fordított tavaly, beruházásra 2,5 milliót, felújításra 1,6 milliót, a vízvezető rendszerek fenntartására 2 millió forintot költöttek. Az Országos Vízügyi Hivatal egymillió támogatásából készülhetett el többek között az Etelka sori árokrendszer. Az OVH az idén Béke-telep védelmét 2,5 millióval segíti, s a városi költségvetésből 4,5 millió forintot fordítanak felújításra és fenntartásra. De mint minden évben, most is érvényes: nem csupán pénzen múlik a város belvíz elleni védelme. Hiszen még mindig sok szabálysértési eljárást kell indítani — például a tápéi víztoronynál és az Északi városrészben — az olyan építetők és építők ellen, akik törmelékkel hordják tele az árkokat, vagy gondatlanságból betemetik a vízvezető csatornákat.

Ember és munkaerő

A vitának, amelyet a Magyar Televízió tavaly decemberben indított, s amelyet tizenkilenc megyénk napilapja, a Délmagyarország is, több mint egy hónapig gombolyított (s amely február 19-én a televízió kerekasztal-beszélgetésének témája lesz), visszatérő refrénje volt, hogy honnan vegyük, ami nincs. Vagyis: növekvő gazdasági és társadalmi feladataink megvalósításához honnan biztosítsuk a megfelelő számú és képzettségű munkaerőt?

A több mint száz újságcikk, riport és nyilatkozat közül különös érdeklődéssel olvastam egy pártmunkás hozzászólását, amelynek az a lényege, hogy az egyik gazdasági vezetőt átküldték a megye másik gyárába: nézzen csak körül, hogy ott miért jobb a munkahelyi légkör, mint a saját portáján. A szomszédolás után a „küldött” köntörfalazás nélkül elmondta: „Szó, ami szó, ott jobban hallgatnak minden munkás, minden vezető véleményére, ott jobban gazdának érzik magukat az emberek, mint minálunk. És az is igaz, hogy ott valamivel kevesebb a kereset, de mégis kisebb a vándorlás, mint itt. Valahogy jobban értenek az emberek nyelvén, egy kicsit mindenki jobban tőri a fejét a közös gondok megoldásán.”

Hangsúlyozom: nagyon tetszik ez az öszinte nyilatkozat, mert feleletet ad rá, hogy mit várnak az emberek a vezetőiktől, s mire kell ügyelniük azoknak, akik a vezetés tudományát — igen, a tudományát, ne féljünk ettől a megfogalmazástól — hasznosan, az emberek gondolkodásának, érzéseinek felhasználásával, és nem melleséval kívánják alkalmazni.

A vezetés elsősorban emberi kapcsolat, hiszen mindenfajta vezetés emberrel — a televízió és a megyei lapok szobán forgó vitájánál maradvá, munkaerővel — függ össze. Emberrel, munkaerővel, aki irányít, s emberekkel, munkaerőkkel, akiknek a feladatot végre kell hajtaniuk. Bizonyítani sem kell, hogy ebben milyen nagy szerepet játszik a munkát irányító vezetők és beosztottak közötti kapcsolat milyensége. Egy kicsit a politika nyelvére lefordítva a szót, és szabadon idézve Kádár Jánosnak, egy angyalföldi választói nagygyűlésen elmondott véleményét, az emberek egyetértenek a párt politikájával, azzal a közszellemmel, ami az országban általában jellemzi az életet, s ezért az ország jól érzi magát. Az azonban, hogy az egyes emberek külön-külön jónak vagy rossznak érzik a helyzetüket, sokban függ a gyárigazgatótól, a tsz-elnöktől, a hivatali vezetőtől, a brigádvezetőtől, vagy akár — fegyveres testületeknél — a rajparancsnokoktól. Ezért a munkaerőhelyzettől összefüggésben is nagy gondot kell fordítani arra, hogy vezetőink rendelkezzenek a vezetéshez szükséges képességekkel, s azokkal jól is tudjanak élni.

Hogy e tekintetben sok még a tennivalónk, azt a vitázó cikkek, riportok, nyilatkozatok garmadája tanúsítja.

Többször szóba került a vita során, hogy milyen sok formában, s milyen differenciáltan és árnyaltan jelentkezik naponta a vezetők és beosztottak jó vagy rossz kapcsolata. Bárhol dolgozunk is, egymásra vagyunk utalva, egymás kezére dolgozunk. Helyzetünkben — gazdasági erőforrásaink feltárásában, munkánk hatékonyságának növelésében, gondjaink megoldásában — minden korábbinál nagyobb hangsúlyt kap a kiegyensúlyozott kapcsolat igénye, mert abban, hogy az egymás közötti kapcsolatok milyenek, plasztikusan kifejeződik a közösségi akarat értékei, a szocializmus társadalmának emberi értékei, a munka minőségének értékei, helyesen vagy torzított formában. Még pontosabban fogalmazva: a vezető és a beosztott kapcsolata éppen a fejlett szocialista társadalom építésének sajátosságai miatt az emberek jó részének a szemében óhatatlanul az állam és az ember kapcsolataként jelentkezik, akkor is, ha igazgatói szerv, gyár, vagy akár termelőszövetkezet, hivatal vezetői és beosztottai közötti viszonyról van szó. Ezért lehet országos kérdés, politikai kérdés a vezetés kulturáltabbá — ha úgy tetszik, emberibb — tétele minden területen, ahogy erről az MSZMP XI. kongresszusának határozata is szól.

Mi lehet az előrelépés módja? Elsősorban a helyes vezetőképzés. Jelenleg sokfajta céllal, sok vezetőt képeznek különféle iskolákban és tanfolyamokon. Ennek eredményeként sikerült eljutnunk odáig — s ez önmagában is igen nagy eredmény —, hogy a különböző posztokra kerülő emberek szaktudása, világnézeti állásfoglalása ma sokkal jobb, mint korábban bármikor volt. De a szaktudás, a politikai elkötelezettség önmagában még nem vezetni tudás is, s ennek világszűrségait gyakran érezzük. Éppen ez a helyzet teszi fontossá, hogy vegyük számba mindazokat a lehetőségeket, amelyekkel a legfontosabbra: az emberi kapcsolatok ápolásának tudományára is rávezethetjük mindazokat a tisztségviselőket, akik elhivatottak a gondjaira bízott kisebb-nagyobb kollektívák irányítására.

Értéke szerint kell foglalkozni ezzel, mert minden energia, amelyet ilyen célokra fordítunk, sokszorososan visszatérül az emberek munkájában, nemcsak a szó szakmai, hanem emberi értelmében is. S noha mindez sokfajta áttételen kamatozik a munkaerőgondok megoldásában, de minden bizonnyal kamatozik az emberek jobb munkahelyi környezetében, amely fundamentuma lesz a törzsgárda gyarapodásának.

KÖSZEGI FRIGYES

Közgyűlésekről jelentjük

Küzdelmes év — jó zárszámadás Pusztaszeren

Hét elején tartotta zárszámadó részkozüléseit a pusztaszeri Hévevéri Termelőszövetkezet. Az elmúlt év eredményéről, gondjairól Gruver János tisztségviselő ismertette a tagság előtt a vezetőség beszámolóját, s az 1977-es gazdasági, pénzügyi tevényt is.

Tavaly figyelembe vették a közös gazdaságban a belső tartalékok felhasználását, a munkatervmelékennyiség növelését, az önköltség csökkentését, a minőség javítását, törekedtek a termelési folyamatok korszerűsítésére, a gépészet felfokozására, az ésszerű munkaerő-gazdálkodásra, nem utolsósorban a takarékoságra. Végeredményben mindez az állami támogatás segítségével szép gyümölcsöt hozott, hiszen a közelmúltban mérleghiánnyal és veszteséggel küzdő közösség 5 millió 890 ezer forint nyereséggel zárt.

A Hévevéri Tsz 735 tagot számlál, és 4380 hektáron boldogul. Ebből 2136 hektár szántó és 168 hektár szőlőterület. Érvényre jut a szövetkezeti demokrácia, feladatukat jól látják el a szövetkezet különböző bizottságai. A háztáji bizottság héttagú, tavaly közreműködésével 152 hízó marhát, 2758 sertést adtak el a háztáji-ból. Külön említésre méltó, hogy a gazdaságközösség támogatja a szövetkezet tagjainak, fiataljainak tanulását. A lehetőségekhez képest anyagilag is segíti a fiatalokat. Az elmúlt évben a dolgozók iskoláját sikerült megszervezni, 28 szövetkezeti gazda tanult.

A gazdálkodás adatait tekintve tavaly 49 és fél millió forint halmozatlan termelési értéket terveztek, amit 13 százalékkal teljesítettek túl, 4 millió 185 ezer forint nyereségre számítottak, helyette 5 millió 890 ezer forintra sikeredett. Ez egyben azt is jelenti, hogy a tagság jövedelme a 4 százalékos előiránnyal szemben 5,2 százalékkal emelkedett.

A növénytermesztési ágazat sajnos nem váltotta be a hozzáírt reményeket. Kenyérbúzából 420 hektáron termelt, és hektáronként 31 mázsát takarított be a tagság, a tervezettnél hektáronként 3 mázsával többet. Viszont takarmánybúzából, őszi árpából a tervezettnél kevesebb termelt, a rozból több. Nem sikerült a cukorrépa sem, ebből 100 hektáron díszlett, s a tervezett 300 mázsás termésátlaggal szemben mindössze 142 mázsát takarítottak be hektáronként. Végül is a növénytermesztési ágazat árbevétele a tervezett 8 millió 239 ezer forint helyett 7 millió 912 ezer forintra alakult. Ugyanakkor a költségek a tervezettnél egymillióval többre rúgtak. A kertészeti ágazat sem hozta a tervet. A szőlő jóval alatta maradt a tervezettnél szerenésére az Állami Biztosító megtérítette a kárt, 3 millió 840 ezer forintot fizetett a tévesnek. A kertészet árbevétele mintegy 1 millió 300 ezer forinttal lett kevesebb a tervezettnél. A közös gazdaság állattenyésztése viszont kitett magáért. A vezetés érdeme az, hogy ami-

kor látta a növénytermesztés gyengébb eredményeit, az állattenyésztéssel bepótolta a kieséseket. A terv szerint 58 ezer csirkét akartak értékesíteni, ehelyett 110 ezer 685-öt adtak piacra. Jól sikerült a pecsenyekacsa, a gyöngyösnevelés is. Az állattenyésztés végül is másfél millióval hozott többet a tervezettnél.

A küzdelmes év után eredményes zárszámadásról adott számot a pusztaszeri Hévevéri Tsz, s ki-ki munkája után a rendes, megérdemelt munkadíjat megkapta.

Tegnap, csütörtökön tartotta zárszámadó közgyűlést a balástyai Móra Ferenc Tsz, a községi művelődési házban. Az ünnepségen megjelent Kiss Károly, a Központi Bizottság tagja. Ugyan ezen a napon Szatymazon a Homok Gyöngye Tsz. Kisteleken pedig az Új Élet Tsz tartotta zárszámadását, illetve részkozülést.

Újabb olajtárolók

Csaknem ötmillió tonna olajat, s mintegy négytízmillió köbméter földgázt adtak a bázakerettyei olajkutat és földgázlelőhelyek négy évtized alatt az országnak. Új eljárás bevezetésével az utóbbi három évben fokozták a termelést: 110 ezer tonnával több olaj került a felszínre a tervezettnél. A termelés folyamatosan emelkedik, s a bázakerettyei mezőn újabb két tárolót építettek.

Az első tonna olajat és földgázt adó kutat 1937. februárjában nyitották meg. Ezerhatszáz tonna olajat szivott a felszínre, majd tönkrement. Mégis, a hazai olajbányászatot ettől az időtől számítják. 1937 októberében nyitották meg a másik lelőhelyet, amely negyven év után is működik még.

Brigádvezetői tanácskozások

Áprilisban rendezte meg a Minisztertanács, a SZOT elnöksége, a KISZ KB, az OKISZ és a TOT együttesen a szocialista brigádvezetők ötödik országos tanácskozását. Erre a küldötteket a már megtartott és a március végéig összehívandó iparági országos értekezleteken választották, illetve választják meg. Mindenekelőtt azonban valamennyi vállalatnál összejötték a szocialista közösségek vezetői, hogy megvitassák a tavalyi — akkor még közvetve ismert — gazdasági eredményeket, az ide-

munkaverseny célkitűzéseit, az V. ötéves tervben teendők megkezdéseket. Hogy ez miként sikerült, tegnap, csütörtökön vitatta meg a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsának elnöksége. Az elnökség munkájában részt vett Oláh Miklós, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának munkatársa is.

Külsőségeken szerény, munkaerőkezelés formájú volt valamennyi vállalati tanácskozás. Csaknem mindenhol munkaidő után, vagy éppen szabad szombaton, vasárnap tartották meg az összejöveteleket. A részvételi arány igen magas — 90—98 százalék — volt, ami a jó előkészítést föltételezi. Alátámasztja ezt az SZMT aktivitása: munkaprogramot készített, s ajánlást adott ki a brigádok vállalati, gazdasági beszámolóhoz. Utóbbi majdnem mindenütt, a legmagasabb beosztású vezetők tartották meg.

Fölviták a figyelmet a brigádvezetők a vállalati munkaverseny szervezői munka hiányosságaira is. Szóvá tették, hogy néhol nem megfelelő a versenyértékelése, ösztönzése, a propagandamunka.

Miután iparáganként is elemezte a tanácskozások sikerét az SZMT gazdasági osztálya, kiderült, hogy az építők főként a lakásépítési határidők előbbre hozását, a közlekedések a kooperáció javítását tartják legfontosabbnak.

A KSZV, a textilművek, a HÓDIKÓT, és a DELÉP munkásai azt ígérték, hogy segítik az új dolgozók beilleszkedését. Ugyancsak az építőknél, valamint a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalatnál hangsúlyt el, hogy még több elismerést érdemelne a törzsgárda. Az eddiginél hatékonyabb és konkrétanabb segítséget várnak a FÜTŐBER-nél, a redőnygyárban, a HÓDGÉP-nél és az autótávítónál a társadalmi tisztségviselőktől, a műszaki szakemberektől. A munkaverseny értékelési rendszerének átdolgozását kérték az olajosok, a gumigyáriak, valamint a tanácsai vállalatok, az állami gazdaságok és a HÓDIKÓT dolgozói. A hibák javítására megjelölték a vállalati tisztségviselő feladatait a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa.